

Predmet: Mark Kašnjeti/Mark Kashnjeti – Prizren

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: KP02 br. 3/12

Glavni pretres: 21.06.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP

Objava presude

Sudsko veće Višeg suda u Beogradu, Odeljenja za ratne zločine, kojim je predsedavala sudija Vinka Beraha–Nikićević, osudilo je u ponovljenom postupku Marka Kashnjeti na dve godine zatvora zbog krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu u vezi sa članom 22. KZ SRJ.

Objavljenu presudu, predsednica veća navela je da je sud, u ponovljenom postupku, analizom svih izvedenih dokaza našao da je optuženi izvršio krivično delo za koje se tereti. Navode odbrane koja je negirala da je u vreme izvršenja krivičnog dela postojao oružani sukob i da je na predmetnoj fotografiji Mark Kashnjeti, sud nije prihvatio. Na nesumnjiv način utvrđeno je da je upravo optuženi osoba sa fotografije. Naime, oštećeni Đurović Božidar, čijem iskazu je kao detaljnom, jasnom i ubedljivom, veće poklonilo veru, je prepoznao optuženog. Svedok Milan Petrović, do povlačenja srpske policije sa Kosova načelnik kriminalističke policije u Prizrenu, takođe je nedvosmisleno ukazao da se na fotografiji nalazi optuženi. Da se na fotografiji nalazi upravo optuženi, svojim iskazom posredno potvrđuje i svedok Jovanović, koji je naveo da se, neposredno nakon objavljivanja fotografije čuo sa svojim, sada pok. prijateljem Aleksandrom Stokićem, koji mu je rekao da je prepoznao nekog svog komšiju katolika. Iskaze ovih svedoka potvrdilo i obavljeno antropološko veštačenje. Veštaci su konstatovali da optuženi Mark Kashnjeti poseduje veliki broj antropoloških karakteristika kao i lice na fotografiji, pa se stoga sa velikim procentom sigurnosti može zaključiti da je optuženi lice sa fotografije. Iskazu svedoka Ramadana Bytyqija koji je naveo da je on jedan od pripadnika OVK na predmetnoj fotografiji, ali da među njima nije optuženi Mark Kashnjeti, sud nije poklonio veru, jer je iskaz dat u cilju pomaganja optuženom, obzirom da je u nekim delovima suprotan iskazu oštećenog Đurovića, posebno u delu u kojem navodi da prilikom zaustavljanja oštećenih isti nisu zadržavani, već samo ispraćeni do kolone Srba koja je napuštala Prizren.

Veće je utvrdilo da je optuženi u prepodnevnom satima 14.06.1999. godine u Prizrenu, u uniformi i naoružan, pridruživši se NN pripadnicima OVK, zaustavio putničko vozilo u kojem su se nalazili oštećeni Božidar Đurović i Ljubomir Zdravković, naredio im da izađu iz vozila, pretresao ih, oduzeo im dokumenta, vezao im ruke kanapom te ih je, zajedno sa ostalim pripadnicima OVK pod pretnjom oružjem, udarajući ih povremeno kundakom puške po glavi i telu, sproveo do dvorišta jedne kuće, gde ih je protivpravno zatvorio i držao više sati. Nakon toga ih je, zajedno sa Miroslavom Jovanovićem, koga su NN pripadnici OVK ranije zatvorili u isto dvorište, odvezao u naselje Ortokol i naredio im da odu u Srbiju. Da se događaj zbija na opisani način, utvrđeno je na osnovu iskaza oštećenog Đurovića, koji potvrđuju svojim iskazima svedok oštećeni Ljubomir Zdravković i svedok Miroslav Jovanović, od momenta dovođenja u dvorište oštećenih Đurovića i Zdravkovića. Iskazima svedoka odbrane, Kemala Bace/Kemal Baca i Lira

Bitićija/Lir Bitiqi, sud nije poklonio veru jer su uopšteni, neuverljivi i usmereni na pomaganje optuženom.

U vreme izvršenja dela, po nalaženju veća, postojao je oružani sukob. O postojanju oružanog sukoba zaključuje se i na osnovu izveštaja vojno bezbednosne agencije, u kojem se navodi da se vojska sa područja Kosova i Metohije povlačila u periodu od 10. do 20. juna 1999. godine, i da je poslednji oružani sukob vojske sa pripadnicima OVK zabeležen 18. juna 1999. godine. Stoga je, po nalaženju veća, nebitno da li je u vreme kritičnog događaja, odnosno 14. juna 1999. godine i na području Prizrena postojao oružani sukob, jer se međunarodno humanitarno pravo primenjuje do potpunog postizanja mira i primenjuje se na čitavom području koje je pod kontrolom neke od strana u sukobu. U vreme kritičnog događaja optuženi je bio u obavezi da poštuje norme međunarodnog humanitarnog prava, što on nije činio. Nesumnjivo je utvrđeno da se optuženi, naoružan i uniformisan, pridružio pripadnicima OVK i učestvovao u nelegitimnom zatvaranju oštećenih i nečovečnom postupanju prema oštećenom Đuroviću, pa su se u njegovom ponašanju stekla sva bitna obeležja krivičnog dela za koje se tereti.

Prilikom odmeravanja kazne, sud nije našao otežavajuće okolnosti na strani optuženog, dok je kao olakšavajuće okolnosti cenio njegove porodične prilike i da je od izvršenja dela prošlo 13 godina, kojim okolnostima je dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti, i ublažio mu kaznu ispod zakonskog minimuma kazne propisane za ovo delo.

Fond za humanitarno pravo